

sidan. — 2) (fig. fam.) Afvikelse från det rätta, förseelse.

SNEDSTEG, n. 3. Ett slags steg (se d. o.) hos boktryckare.

SNEDSTOCK, m. 2. Ett slags lätt plog, som brukas till snedning.

SNEDSTÖTTA, f. 1. (byggn. k.) Sträfvare mot upprättstående bjelkar i taklag och korsverkshus.

SNEDT, adv. I sned ställning eller riktning, med snedt läge. *Sätta, ställa s. Sitta, stå s. Skrifva s.*, sneda rader. *Bo s. emot någon, s. öfver. Gå s.*, i sned riktning. *Gå s. på skor*, mera på ena sidan af skorna än på den andra. *Se s.*, åt sidan. (Fig. fam.) *Se s. på någon*, vara gramse på, bära agg till honom.

SNEDVINKLIG, a. 2. Som har sneda vinklar. — *Snedvinklighet*, f. 3. — *Snedvinkligt*, adv.

SNEDÖGD, a. 2. Som har sneda ögon.

SNEGLA, v. n. 1. (fam.; af *Sned*) Se snedt. *S. på någon*. — *Sneglande*, n. 4.

SNES, m. 2. (prov.) Tjog.

SNESLAND, n. 5. (prov.) $\frac{1}{20}$ tunnland.

SNIBB, m. 2. Spetsig ända på en klädespersedel. *S. på ett kläde, på fruntimmershufvor*.

SNIBBA, v. a. 1. Göra snibbig.

SNIBBHUFVA, f. 1. Ett slags sorghufva, som bildar en snibb fram i pannan.

SNIBBIG, a. 2. Som har snibbar eller spetsiga ändrar.

SNICKARE, m. 5. (I äldre språket *Snidkare*, af *Snida*) Handverkare, som af trä förfärdigar hvarjehanda husgerådssaker. — *Ss. Snickararbete, -gesäll, -handverk, -verkstad, -verktyg*.

SNICKARLIM, n. sing. En sort lim, som användes af snickare, och beredes för det mesta af allehanda hudafskräden.

SNICKRA, v. n. 1. (fam.) Göra snickararbete. **SNICKSNACK**, snickersnäck, n. sing. oböjl. (fam.) *Se Prat, Sladder*.

SNIDA, v. a. 3. (Brukas blott i infinitiv och pres. indik.) Skära ut figurer i trä. — Betyder ursprungl. blott: Skära.

SNIDARE, m. 3. Ett slags svarfjern med krok.

SNIDT, se *Snitt*.

SNIDVERK, n. 3. I trä utskurna figurer till prydnad; träsnidararbete.

SNIFSA, snifsa, v. a. 1. (pop.) Skära af.

SNIGEL, m. 2. pl. *sniglar*. Ett släkte af Lungsnäckorna. *Se f. ö. Skal-, Skogs-, Åker-snigel*.

SNIKAS, v. d. 1. Vara sniken. *S. efter något*.

SNIKEN, a. 2. neutr. — *et*. Begärlig efter vinst, vinningslysten.

SNIKENHET, f. 3. Begärlighet efter vinst, vinningslystnad.

SNILJA, f. 1. (fr. *Chenille*) Ett slags silkes-snöre till broderier, liknande en hårig larv.

SNILLA UN DAN, se *Undansnilla*.

SNILLE, n. 4. (isl. *Snilld*, af *Snall*) 1) Af naturen gifven förmåga att i konsten framställa nya idealer af det sköna, att i vetenskap upptäcka viktiga sanningar eller sammanbinda dem i system, att uppfinna nyttiga konstverk eller utföra stora, ovanliga företag. *Artistiskt, vetenskapligt, mekaniskt s. Ett skapande s. Hafva, sakna s.* — 2) Snillrik människa. *Han är ett s. Stora, vittra s-n. Ett villert s.* — *Syn.* (för begge bem.) *Geni* (hvilket dock äfv. ofta begag-

nas i elak mening, om charlataner, som vilja gälla för sanna snillen).

SNILLEALSTER, n. 3. *Se Snillefoster*.

SNILLEARBETE, n. 4. Snillrikt arbete.

SNILLEBRAGD, m. 3. *Se Snillefoster*.

SNILLEFLYGT, f. 3. (fig.) Snilletts hänförelse.

SNILLEFOSTER, n. 5. Verk, arbete, som förråder snille. Säges mest om litterära arbeten. — *Syn.* Snillealster, Snillebragd.

SNILLEGÅFVA, f. 1. Hvarje högre yttring af någon särskilt andlig förmögenhet, när denna utan synnerlig möda frambringar något utmärkt.

SNILLEKRAFT, f. 3. Den hos snillet inneboende förmåga.

SNILLELEK, m. 2. En snilletts lekande verksamhet, dess lekande sysselsättning med något ämne.

SNILLEPROF, n. 5. Prof på snille.

SNILLRIK, a. 2. 1) (om person) Som äger mycket snille. *En s. man.* — 2) Som röjer, bevisar mycket snille. *Ett s-t arbete, konstverk.* — *Syn.* Anderik.

SNILLRIKHET, f. 3. Mycket snille.

SNILLRIKT, adv. På ett snillrikt sätt, med mycket snille.

SNIPA, f. 1. 1) Fiskslaget *Polynemus*. — 2) *Se Gaddsnipa och Graddsnipa*.

SNIPGÄDDA, f. 1. *Se Gaddsnipa*.

SNIPHUFVA, f. 1. *Se Snibbhufva*.

SNIPIG, a. 2. (fam.) Smal och spetsig.

SNIPP SNAPP SNORUM, n. sing. (t. *Schnipp Schnapp Schnurr*) Ett slags kortspel.

SNIPPSNAPPLÅS, n. 3. Ett slags lås med stillastående tillhållning.

SNITT, n. 5. (t. *Schnitt*) Skärning, inskärning. *Göra ett s.* — *S. m. 3.* 1) Yta, uppkommen genom skärning. *S. på en bok*, skuren kant på en inbunden bok. — 2) Sättet, huru ett klädesplagg blifvit tillskuret. *Rocken har en vac-ker s.*, sitter väl.

SNO, f., se *Snodd*, f.

SNO, v. a. 2. I. (Sammandraget af gamla ordet *Snoda*, af *Snod*, tät.) Hopvrda något (hampa, lin o. s. v., eller sammanlagda trådar, snören, m. m.), så att deraf uppkommer en tråd, ett snöre, ett rep, o. s. v. *S. rep. S. hampa till rep.* Jfr. *Tvinna. S. af*, sno något, så att det brister. *S. fäst*, fästa genom snoende. *S. ifrå'n sig*, åt höger. *S. ihóp*, genom snoende förena; (fig. fam.) dikta, ljuga ihop; äfv. hoptrassla. *S. i'n*, vid snoende inbringa i snodden; (fig. fam.) insmyga. *S. om*, sno ånyo. *S. omkring*, om-linda. *S. upp*, upplösa något snodt. *S. åt*, sno mycket hårdt. *S. åt sig*, åt venster. — *S. sig*, v. r. 1) Säges om trådsändar, snören, rep o. s. v., som af sig sjelfva vrída ihop sig, så att de blifva liksom snodda, hoptrassla sig, veckla in sig i hvartannat. *S. sig tillbaka*, säges om något snodt, som vrider sig tillbaka. — 2) (fig. fam.) Bruka konst, för att undankomma; slingra sig, göra slingerbultar. *S. sig ifrå'n, undan*, slingra sig ifrå'n. — *Snodd*, part. pass.

SNO, v. n. 2. II. (moes. g. *Sniwan*, gå fort; isl. *Snua*, fort återvända; fam.) Löpa, springa, skynda sig, ha brådt om; äfv. leta, snoka. *Han s-r öfverallt. S. af, bort*, springa, skynda bort. *S. efter, förbi, i'n, omkring, upp, út. S. upp*, snoka upp. *S. ifrå'n sig*, skyndsamt göra ifrå'n sig. *S. undan*, undansnappa. *S. åt sig*, rycka, kapa, snappa åt sig. — *S. sig*, v. r. (fam.) *S. sig ifrå'n, undan*, skyndsamt smyga sig bort,